

søgt saa mange Udveje, at der kun var dette sidste Middel tilbage.

Det ærede Medlem Hr. Boa var inde paa Spørgsmaalet om Arbejdet i Fængslerne og bad om Ministeriets Assistance til at opnaa, at dette Arbejde ikke kom til at konkurrere forskellige Fag ud. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har studeret hele denne Sags Forhistorie baade i Ministeriet og i Rigsdagen. I gamle Dage var det jo saaledes, at Fangerne Arbejde blev bortliciteret til forskellige private Entreprenører, og derved kom denne Virksomhed til at gaa ud over bestemte Erhvervsgrene, men saa opnaaedes der med Tilslutning af alle Rigsdagens Partier en Omordning, hvorved Staten overtog Arbejdet, og som Følge deraf kunde man fordele det indenfor forskellige Erhvervsgrene. Det er det, som sker nu, og vi søger at fordele Arbejdet indenfor de forskellige Erhverv for ikke at komme til uberettiget at skade nogen. Det er jo nødvendigt at lade Fangerne udføre Arbejde i Fængslerne. Det kræves i Loven, og det hører ogsaa med til selve den Opdragelse, som Fangerne der gennemgaar. Altsaa om selve Princippet kan der ikke disputeres. Det ærede Medlem kom ogsaa noget ind paa Sagen paa en anden Maade, idet han ligesom vilde beskyldte Ministeriet for, om jeg maa bruge det Udtryk: illoyal Konkurrence. Det ærede Medlem sagde, at vi fra Justitsministeriet skrev til Bogtrykkerne og fik deres Priser opgivet, og derefter lod vi Arbejdet udføre i Fængslerne til billigere Priser. Det ærede Medlem har dog misforstaaet den Skrivelse, han har faaet fra Bogtrykkerforeningen, og som han var saa elskværdig at overlevere mig. Forholdet er følgende: Bogtrykkerne henvendte sig til Justitsministeriet og sagde: det er kedeligt, at man udfører dette Arbejde billigere i Fængslerne end hos os. Kan vi ikke forhandle om det Spørgsmaal? Saa sendte Ministeriet Bogtrykkerne en Fortegnelse over de og de Arbejder og bad, om de vilde opgive Prisen derpaa, saa skulde vi indrette Fængselsarbejdet derefter. Saaledes skal den Skrivelse forstaaes. Ved en ligefrem Forhandling mellem Bogtrykkerforeningen og Ministeriet blev man altsaa enig om at gaa frem paa den Maade. Det gjaldt altsaa ikke nyt Arbejde, der nu

skulde udføres i Fængslerne, men det var Arbejde, som Fængslerne allerede havde overtaget, og for hvilket vi saa vilde beregne Prisen i Overensstemmelse med, hvad Bogtrykkerforeningen finder passende. Det ærede Medlem vil sikkert finde, at dette er en loyal Fremgangsmaade, ikke en illoyal.

Jeg skal overfor det ærede Medlem Hr. Zahle, som var inde paa Spørgsmaalet om den bekendte Dom i Lenssagen, sige, at jeg skal ikke indlade mig paa dette Spørgsmaal her. Det er jo nu en Gang saaledes, at Domstolene og Lovgivningsmagten staa som to sideordnede Organer overfor hinanden, og ligesom jeg er vis paa, at Domstolene, naar vi er ved at gennemføre en Lov her i Rigsdagen, ikke paa Forhaand indlader sig paa at sige, om denne Lov er berettiget eller ikke, saaledes vil jeg heller ikke indlade mig paa selve Spørgsmaalet om Dommen. Forholdet mellem os er tydeligt og klart, Lovgivningsmagten giver de abstrakte Regler, og det er Domstolene, som anvender dem i de konkrete Tilfælde. Derfor mener jeg, at saa længe Retten sidder, er det godt, at der er Tavshed om denne Sag.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger først til det ærede Medlem Hr. Rode og dernæst til det ærede Medlem Hr. Povlsen. Det ærede Medlem Hr. Rode nævnte, at Trafikministeren havde forsvaret sine Embedsmænd godt her inde i Rigsdagen, og benyttede Lejligheden til at sige, at han vilde tilraade Justitsministeren at gøre det samme, det var det rigtige, det skulde man gøre, og han fremhævede som Eksempel derpaa, at den tidligere Justitsminister havde udnævnt en Del beneficerede Sagførere, og at det her i Tinget var blevet sagt, at der var taget Hensyn til forskellige Sagen uvedkommende Ting. Jeg maa for det første sige, at det er mig en Gaade, hvilke af de Embedsmænd, som sorterer under mig, her er blevet angrebet, jeg har ikke hørt en eneste Embedsmand, der sorterer under mig, blive angrebet, saa jeg ved ikke, hvem jeg skulde tage i Forsvar. Og at begynde at tage min ærede Forgænger i Forsvar rent abstrakt vilde ogsaa blive vanskeligt for mig. Jeg tror, at min Røst vilde komme til at savne den ægte Overbevisnings Klang i det Tilfælde. Selvfølgelig vil jeg med Glæde tage min ærede